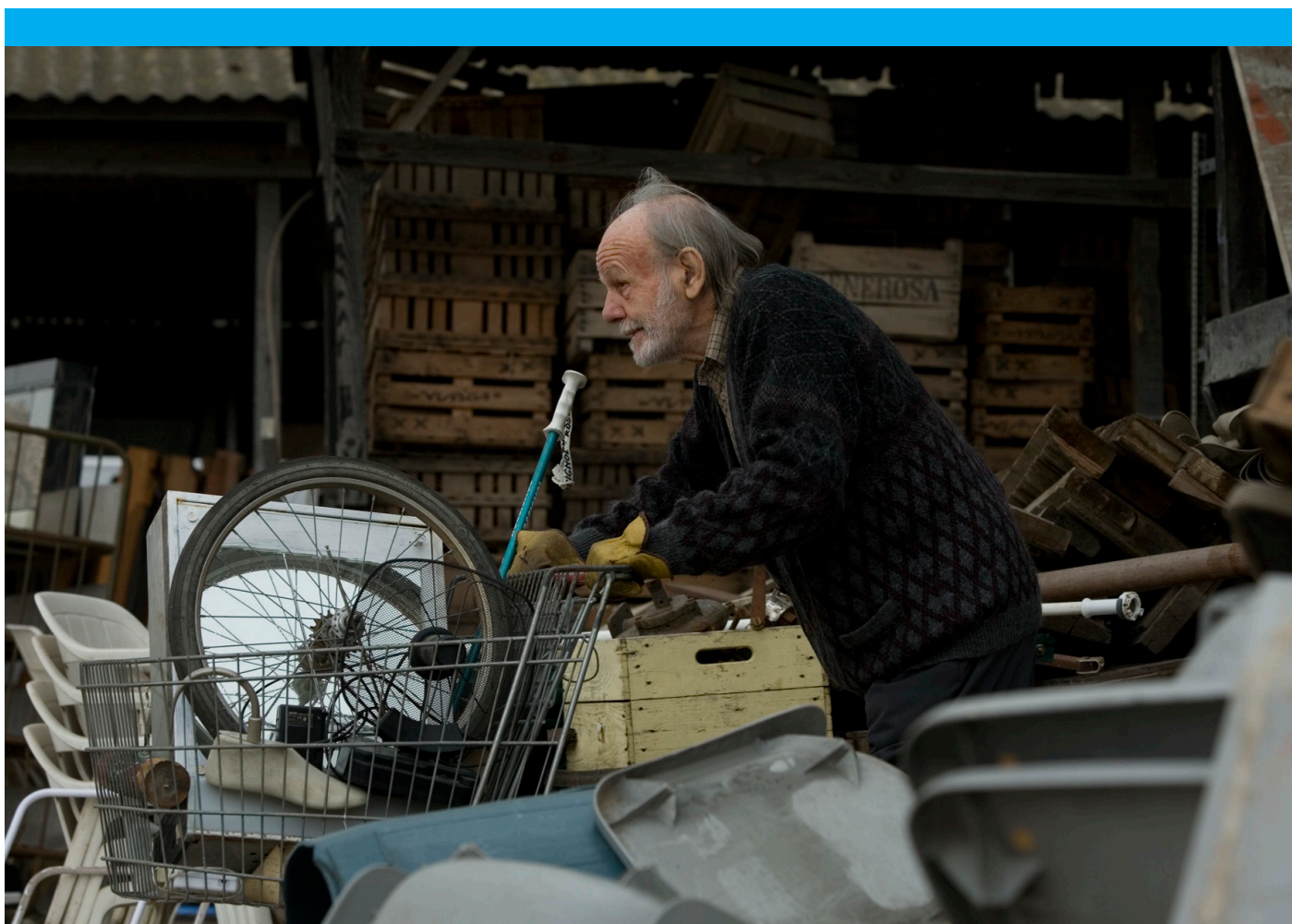

Myway

Una Pel·lícula de J.A. Salgot

Sinopsis

Myway és un drama intimista, amb dosis de thriller que explica la història de Marco (Ariel Casas), un petit narcotraficant que pretén deixar la “professió” i portar una vida normal al costat de la seva esposa (Silvia Marsó), la seva filla (Susana Fawaz) i el seu germà (Jaume García Arijá). Però després de la mort de la seva mare (Asunción Balaguer), descobreix que el seu pare (Joan Dalmau), amb qui no es parlava en anys, sofreix un principi d'Alzheimer, així que decideix acollir-lo a la seva pròpia casa.

El nou entorn familiar, cada vegada més complicat i enrarit, i l'ombra del narcotràfic faran que els esdeveniments es precipitin de forma poc predecible

Fitxa tècnica

Guió i direcció	J.A. Salgot
Productors	J.A. Salgot / Jordi REDIU / Norbert LLARÀS
Productor Associat	MORROSKO VILA-SAN-JUAN
Director de producció	Miguel Puertas
Director de fotografia	Oriol Vila
Ayudant de direcció	Marta Pahissa
Montatge	Irene Blecua
Direcció artística	Leo Casamitjana
So	Felipe Aragó
Vestuari	Valentina Ducet
Maquillatge	María José Martínez
Música	Joan Miquel Oliver
Amb la col.laboració de	Jaume Sisa y Dolo Beltrán
Guió	Àngels Diemand / Luís Vega / J.A.Salgot
Amb la col.laboració de	Gerard Gil y Jaime Ballado.

Fitxa artística

Ariel Casas

Marco

Artista argentí polifacètic i d'estètica hip-hop, Ariel Casas va deixar el seu Junín natal molt jove per traslladar-se a Buenos Aires i alliberar les seves inquietuds vitals. Allà es forma en teatre i funda, al costat de catorze energúmens, Ar-Detroy, una companyia multidisciplinària en contra del món amb un discurs que se centra en revelar les misèries humanes. Combina alhora el teatre amb aparicions en sèries de televisió i treballa al costat dels actors argentins més destacats, **Federico Luppi, Miguel Ángel Solá o Leonardo Sbaraglia, i de directors com Saura.**

Cal també destacar la seva interpretació a *Nowhere*, una coproducció italo-argentina, en la qual Ariel va compartir escenes, un xai a la brasa i algunes copes amb **Harvey Keitel.**

El 2003 realitza el seu segon viatge i s'instal·la a Espanya, concretament a Marbella, amb la seva dona i el seu fill, i a tall de sacrifici personal es fa repartidor en una empresa de licors. Després d'aquest període metafísic, en ple trajecte Marbella-Màlaga, decideix reprendre la seva carrera artística i substituir els bars de copes per les sales de càsting de la Ciutat Comtal. El seu primer paper a Espanya ve de la mà de **Bigas Luna**, que li ofereix ser el professor de teatre a **Yo soy la Juani.**

Més tard, i per una filtració que s'està investigant, es cola al càsting de **Myway** per un petit paper secundari. Se'l convida a participar en el càsting d'altres personatges per desanimar-lo però **J. A. Salgot** insisteix que assisteixi a les següents proves pel paper protagonista. I per rematar-lo i desfer-se d'ell se li demana que s'apregui el paper en català. Per sorpresa de tothom Ariel desenvolupa un sistema mnemotècnic a gran velocitat i es presenta amb el paper après en un català sorprenent. El paper és seu.

[Yo soy la Juani \(2006\)](#)

[Nowhere \(2002\)](#)

[La Toma \(2000\)](#)

[Tango \(1998\)](#)

[Bajo Bandera \(1997\)](#)

[La Furia \(1997\)](#)

[Comix, cuentos de amor, de video y de muerte \(1995\)](#)

[Hasta donde llegan tus ojos \(1995\)](#)

[La Invención mínima \(1993\)](#)

Silvia Marsó

Tes

Va aparèixer a la petita pantalla quan en aquest país encara no hi havia el comandament a distància, només hi havia dos canals i els divendres a la nit tota la família es reunia davant el televisor per compartir unes hores al costat de Mayra Gómez Kemp. Silvia va destacar al costat d'Ana Ángeles García, Victoria Abril, Patricia Solís o Lydia Bosch com a hostessa comptable de **l'UN, DOS, TRES**, el programa més famós de Televisió Espanyola i des de llavors s'ha consagrat com una excel·lent actriu de teatre, cinema i sèries televisives.

El 1986 va obtenir el **premi Ercilla de teatre com a actriu revelació** i des de llavors l'hem vista treballar amb directors de l'alçada d'Adolfo Marsillach, José Tamayo, José Luis Alonso, Jaime Chávarri, Emilio Hernández o Esteve Ferrer.

Cal destacar també les seves incursions cinematogràfiques en pel·lícules com **Myway** de **J. A. Salgot**, **Amor, curiosidad, prozak y dudas** de Miguel Santemas, **Nosotras** de Judith Colell i **La madre muerta** de Juanma Bajo Ulloa. També hem pogut veure-la al costat d'**Ana y los siete** o flirtejant amb Anabel Alonso a **Siete vidas**. A **Myway** Silvia encarna Tes, una dona moderna, aparentment feliç i triomfadora. Però al darrere d'aquesta imatge s'amaga una dona fràgil i desorientada.

[Cuadrilátero \(2005\)](#)

[La Biblia negra \(2003\)](#)

[Ana y los Siete \(2003\)-TV](#)

[Nosotras \(2002\)](#)

[Amor, curiosidad, prozak y dudas \(2001\)](#)

[Completo confort \(1998\)](#)

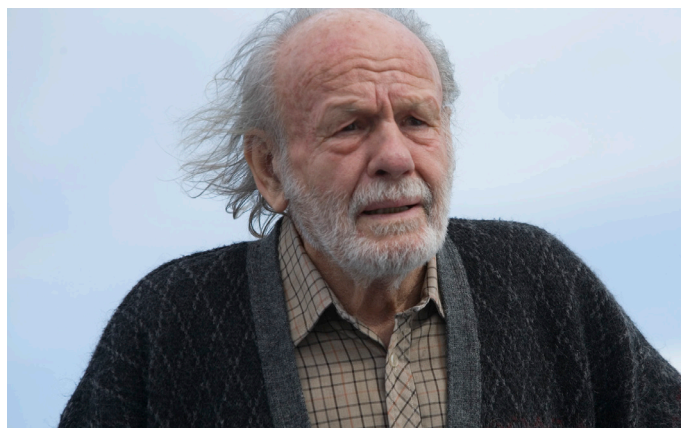
[La Madre muerta \(1994\)](#)

[El Donante \(1984\)](#)

[Escapada Final \(Scapegoat\) \(1983\)](#)

[Los Curanderos \(1983\)](#)

Joan Dalmau Alberto

Actor de teatre, Joan Dalmau va abandonar terres catalanes per instal·lar-se, diuen que per amor, a un poblet de la província de Sevilla. De la seva carrera dilatada es pot destacar la seva interpretació a **Mar adentro**, on dóna vida al pare de Ramón Sampedro, Javier Bardem. “Hi ha una cosa pitjor que un fill es mori: és que vulgui morir-se”, deia. Va rodar dues pel·lícules a les ordres de **Montxo Armendáriz** (*Secretos del corazón* i *Silencio roto*) i David Trueba el va convèncer per encarnar Miralles a **Soldados de Salamina**, l'adaptació de la novel·la de Javier Cercas, on es va convertir en l'heroi oblidat reivindicat en el film. Dalmau va ser **nominat al Goya** per aquest paper, però va perdre davant Eduard Fernández, qui li va dedicar l'estatueta i va recordar a la platea com de bé l'havia tractat quan ell només era un figurant.

Als seus 82 anys, Dalmau, inesgotable, interpreta a **Myway** un ancià que pateix Alzheimer i es perfila com a candidat al Goya.

[Monso \(2006\)](#)

[La Luna en botella \(2006\)](#)

[La Caja \(2006\)](#)

[Vida y color \(2005\)](#)

[La noche del hermano \(2005\)](#)

[Mar adentro \(2004\)](#)

[Soldados de Salamina \(2003\)](#)

[En camas separadas \(2003\)](#)

[Silencio roto \(2001\)](#)

[Pleure pas Germaine \(2000\)](#)

[Las huellas borradas \(1999\)](#)

[El pianista \(1998\)](#)

[Secretos del corazón \(1997\)](#)

[El crimen del cine Oriente \(1997\)](#)

[Susanna \(1996\)](#)

[Maldita suerte \(1993\)](#)

[Habanera 1820 \(1992\)](#)

[La Puñalada \(1990\)](#)

[Si te dicen que caí \(1989\)](#)

Jaume García Arija

Paco

Es va llicenciar en interpretació a **l'Institut del Teatre de Terrassa**, més que res perquè li agafava més a prop de casa. No sap si per tímidesa o perquè ningú no volia treballar amb ell, la seva carrera es va forjar als cafès teatre en la solitud dels monòlegs. És especialista en esgrima, pintura, cuina, boxeja i li encanten les excursions en moto. L'hem pogut veure en sèries de televisió com **Hospital Central**, **El comisario**, **Estació d'enllaç** o **Ventdelplà**.

Però va ser la seva interpretació en el llargmetratge **Zulo**, on va haver de sotmetre's a una gran transformació física i passar-se sis mesos en un pou de 2,80 metres de diàmetre, el que li va valer el reconeixement internacional i li va fer obtenir el **Premi al Millor actor al Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Porto (2006)**.

[Salvador \(2006\)](#)

[Zulo \(2005\)](#)

[Ouija \(2003\)](#)

[Mater \(2001\)](#)

[Set menys set \(1997\)](#)

[El viaje de Arián \(1995\)](#)

Jordi Sánchez

Rafa

Jordi Sánchez (Rafa), nascut a Barcelona l'any 1964, és una rara avis en la professió. Poques vegades s'ha vist algú amb tant talent en l'escriptura com en la interpretació. A més, alterna la comèdia amb el drama així com la televisió, el cinema i el teatre. També va haver de compaginar els seus estudis (a l'Institut del Teatre) amb la seva feina com a infermer a una planta de pacients terminals. Amb **"Krámpack"**, el seu primer text convertit en obra de teatre primer i pel·lícula dirigida per Cesc Gay després, va començar a guanyar-se la vida i el reconeixement general. Tampoc no va ser fàcil col·locar a TV3 la sèrie **"Plats Bruts"** que, gràcies a la mediació d'Andreu Buenafuente, va aconseguir veure la llum i es va convertir en la sèrie amb més audiència del canal autonòmic.

Ara viu entre Madrid i Barcelona, exerceix de veí permanentment malhumorat a **"La que se avecina"** (Telecinco) i té nova obra, coescrita al costat de Pep Antón Gómez, **"El gran día"**, que s'estrenarà al Teatre Poliorama de Barcelona. A **Myway**, Jordi Sánchez compon un personatge tan miserable com encantador, un gallec a l'atur, convertit en segrestador accidental, que omple de versemblança i d'un gran ventall de matisos interpretatius.

[Pressumptes Implicats \(2006\)-TV](#)

[Divinos \(2006\) -TV](#)

[L'un per l'altre \(2003-2005\) -TV](#)

[En la ciudad \(2002\)](#)

[Excusas! \(2002\)](#)

[Plats bruts \(1999-2003\) -TV](#)

[Orígens \(1998\)](#)

[Un caso para dos \(1996\)](#)

[Susanna \(1996\)](#)

[Krámpack \(1995\)](#)

[El perquè de tot plegat \(1994\)](#)

[Transeúntes \(1994\)](#)

[Mi hermano del alma \(1993\)](#)

[Monturiol, el señor del mar \(1993\)](#)

Susana Fawaz

Carla

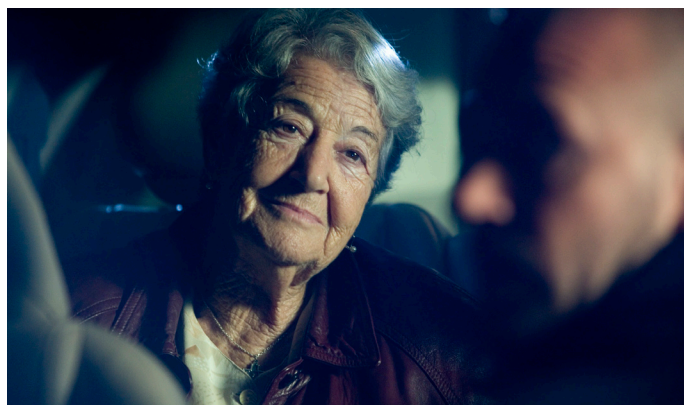

Susana Fawaz enlluerna amb la seva mirada d'ulls negres. Va néixer fa 27 anys a Barcelona, de pare libanès i mare espanyola. Als 18 anys va començar els seus estudis de producció i comunicació audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. Però durant els anys d'estudis audiovisuals es va adonar que, encara que li semblava fascinant el que estava estudiant i aprenent, el que realment volia era ser davant de la càmera. Va ser llavors quan va començar a compaginar els seus estudis universitaris amb estudis d'interpretació.

Considera que en aquell moment va canviar radicalment el rumb de la seva vida, l'única obsessió era tenir una bona formació per a poder complir el seu únic objectiu, ser actriu. Després d'alguna intervenció en publicitat i la creació de diversos espectacles de teatre amateur, es va presentar, per casualitat, al càsting de la pel·lícula **"Myway"**, i després de diverses proves finalment va aconseguir el paper de Carla. Una adolescent amb inquietuds artístiques que es veu embolicada en una trama policial.

Asunción Balaguer

Asunción

Malgrat haver viscut a l'ombra d'un monstre de la interpretació com **Paco Rabal**, el seu marit, Asunción sempre ha sabut trobar el seu lloc al món de la interpretació, tant teatral com cinematogràfica. És, sense cap dubte, part vivent de la història del cinema espanyol.

Vidas pequeñas (2006)

Películas para no dormir: La habitación del niño (2006)

Un día sin fin (2005)

Mala Uva (2004)

Primer y último amor (2002)

Días de boda (2002)

El sueño del caimán (2001)

La verdad si no miento (2001)

Silencio roto (2001)

Sólo mía (2001)

El beso de la tierra (1999)

Extraños (1999)

Tú que harías por amor (1999)

Las huellas borradas (1999)

Boca a boca (1995)

Felicidades Tovarich (1995)

El pájaro de la felicidad (1993)

Cómo ser infeliz y disfrutarlo (1993)

El largo invierno (1991)

Cómo ser mujer y no morir en el intento (1991)

El Sueño del mono loco (1989)

El hermano bastardo de Dios (1986)

María Rosa (1964)

El canto del gallo (1955)

Miquel Folch

Minguella

La Moderna (1998) -TV

Un amor clar-oscuro (1997) - TV

El sistema de Robert Hein (1996) - TV

Susanna (1996)

Secrets de familia (1995) - TV

Ramón Pujol

Santi

El perfume (2006)

Omar Martínez (2006) -TV

Dades de producció

Títol original	Myway
Guió i direcció	J.A Salgot
Gènere	Drama
Versió Original	Català
Rodatge / Localitzacions	Barcelona / Badalona / Hospitalet de Llobregat / Castelldefels
Setmanas de Rodatge	7 setmanes
Durada	105 minuts
Coproducció	Alguienvoló / Zip Films / TVC
Format de rodatge	HD
Format de projecció	35 mm
Aspect Ratio	1,85:1
So	Dolby digital 5.1
Rotllos	6
Metres	3.131

El Director

J.A. Salgot

Nascut en un petit poble del Montseny (les muntanyes rocoses catalanes), Aiguafreda, excepte de polissó en un petrolier, d'agent de la KGB, i de cantautor (la seva veritable vocació, segons ell) ha exercit pràcticament de gairebé tot.

Destaquem algunes dels seus perfils: jugador de cartes semiprofessional, dibuixant de còmics (a Fotogrames), pròfug de la mili, empresari, pintor de quadres, pintor de parets, col·leccionista d'art, novel·lista, fotògraf publicitari, promotor d'antres nocturns (L'Aranya, Nick Havanna, Zeleste 2), poeta inèdit sempre, hippy ocasional a Eivissa i Menorca, vàndal pur i dur a Cadaqués, articulista de fons a Ajoblanco, suplent de director de cinema a Houston, realitzador de TV, etc.

Estudiant de gairebé tot també (ell diu que essencialment és un estudiant perpetu), va cursar: sociologia, filosofia, empresarials, disseny gràfic, macroeconomia... finalment es va llicenciar en econòmiques per la Universitat de Barcelona i és Màster d'ESADE, així com a grafista per l'escola Eina. Mai no va estudiar cinema llevat de durant les seves nits lliures, que sempre van ser poques.

Però un dia també es va fer director de cinema. A nivell pràctic el va llicenciar el 1er **Festival Mundial de cinema en S-8** que es va celebrar a Ginebra, Suïssa, allà pels setanta.

El seu primer curt en 35 mm, **MADISON**, va obtenir el Premi Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya. La seva primera pel·lícula, **SERENATA A LA LUZ DE LA LUNA**, va guanyar el Festival Iberoamericà de Huelva, la segona, **MATER AMATISIMA**, va anar al Festival de Cannes (la va robar per presentar-la a la selecció ja que el productor s'oposava a la seva difusió), i va guanyar un munt de premis més, quedant encaixat entre Godard i Fellini en obtenir la segona càmera d'or de la cinemateca belga. Allà, el primer va ser Godard i el tercer Fellini.

Després, la pel·lícula també va ser seleccionada pel **MU-**

SEU D'ART MODERN DE NOVA YORK per al seu fons permanent (on fa companyia als seus il·lustres col·legues Buñuel, Dalí, Almodóvar i Portabella) i va ser distribuïda en els circuits denominats "classics" d'EUA. El productor no s'ha molestat a digitalitzar-la i la té segrestada amb pany i forrellat. Per aquest camí aconseguirà convertir-la en una pel·lícula maleïda i de culte, fet que preocupa summament Salgot.

Després vindria la seva coresponsabilitat com a segon director en "**REBORN**" de Bigas Luna que van rodar a Los Angeles, Girona i Houston (EUA). I després **Estación Central**, un thriller on no queda gaire clar qui és l'assassí però que es va subtitular en moltes llengües. I **Dama de Porto Pim**, un film basat en un magnífic conte poètic d'Antonio Tabucchi impossible de traslladar al cinema, que Salgot es va encarregar perfectament de destrossar.

Ha participat en desenes de festivals internacionals com el de Mont-real, Locarno, Los Angeles, Valladolid, San Sebastià, Setmana de cinema espanyol de Nova York, Sydney, Dakar o Moscou i ha obtingut diversos guardons i alguna que altra esbrancada.

Ha exposat i viscut de les seves pintures bàsicament a Suïssa, Alemanya i Barcelona.

El 2005 va fer operativa **ALGUIENVOLO AUDIOVISUALS & ARTS**, que fins el dia d'avui ha produït: **FUM, FUM, FUM**, llargmetratge a cavall del documental i la ficció, de Roger Lapuente. **PEPE SALES: POBRES, POBRES**, dirigida per Albert Pla i Lulú Martorell, que va obtenir el guardó al millor documental en l'última edició del festival **IN-EDIT** de Barcelona. **GODSPEED**, un telefilm d'animació 3D, de Jesús Manuel Muntaner i **MYWAY**, produïda, dirigida i escrita pel mateix Salgot, fins ara seleccionada per **l'Independent Features Film Festival New York, el Santa Barbara International Film Festival (Califòrnia) i el Festival Iberoamericà de Huelva**. La pel·lícula s'estrena a Espanya el pròxim 1 de febrer.

Filmografia

2007

MYWAY Director, guionista i productor
Productores: "Alguienvoló", Zip Films y TV3

Festival Iberoamericano de Huelva
Santa Barbara International Film Festival
Independent Features Film festival New York

2005

ALGUIEN VOLÓ Co-fundador
Funda la productora de cinema i televisió Alguienvoló al costat del realitzador i guionista Morrosko Vila-San-Juan.

2000-2001

DAMA DE PORTO PIM Guionista i Director
Film basat en un conte de l'escriptor italià Antonio Tabucchi.
Productores: Gona Films-TV i Cartel, Madrid.

Selecció Oficial de la Seminci, Valladolid, 2001.
Mostra 'Recent Spanish Cinema' de la American Cinematheque de Los Angeles, 2002.

1989

ESTACION CENTRAL Director
Traduïda a sis llengües. Productora: Septimania Films.

Festival del film Locarno,
Moscow international Film Festival
The Montreal World Film Festival

1982

REBORN Director suplent
Dirigida per Bigas Luna.
Rodada a Espanya i Estats Units.
Productores: Diseño y Producción de Films.

1979

MATER AMATISIMA Co-productor, guionista i director.
Productora: Imatco, S.A.

Productora: Imatco, S. A.

Premi IGNIS-BNL 1982 a les Trobades Internacionals de Cinema de Sorrento (Itàlia).
1r Premi a la III Trobada de la Fundació Philip Morris (Dakar, Senegal), 1980.
2n Premi L'AGE D'OR de la Real Acadèmia Belga.

I presentada a

Quinzaine des Realizateurs de Cannes 1979
Festival de cinema de Sant Sebastià
New Directors-New Films, Museu d'Art Modern (MOMA) de Nova York, EUA
Los Angeles International Film Festival
Exposition-Filmex, EUA (1981)
Sevilla (1980), Göteborg, Suècia (1981), Sydney, Austràlia (1981), Manila, les Filipines (1981);
Cineteca Nacional de Mèxic (1981)

1978

SERENATA A LA LUZ DE LA LUNA Co-productor i co-director
Productora: Imatco, S.A.

1r Premi del Festival Internacional de Cinema Iberoamericà de Huelva.
Premi Especial Calidad del Ministeri de Cultura.

1976

MADISON Productor i Director
Cortometratge (35mm).
Productora: Imatco, S.A.

Premi Sant Jordi de Cinematografia al Millor Curtmetratge
Premi a la Millor Direcció al Certamen Internacional Films Curts de Huesca.

1973

IMATCO, S.A.
Funda la productora Imatco, S.A.

1970

OLVIDAR ESAS HORAS Productor i Director
(Super-8)

Primer Festival del món de cinema en S-8, Ginebra, Suïssa.

1998

LA MODERNA Realitzador
Capítol escrit per Ignacio Martínez de Pisón, de la sèrie SOTA EL SIGNO DE... per a TV3.
Productora: Kilimanjaro, P.C.

1996

LA VERITAT OCULTA Realitzador del primer capítol
Sèrie per a TV3, basada en els contes de Pere Calders.
Productora: B-COM CINE.

1977

EL NOU VEI Realitzador
Programa pilot per a una sèrie de televisió per a TV3.

ESTACION CENTRAL Realitzador

Videoclip de moda del dissenyador Toni Miró per a TVE

AEROPUERTO Realitzador

Videoclip de moda del modista Paco Casado per a TVE

Memòria del director

J.A Salgot Barcelona - Marzo 2006

Estava tractant de fer un retrat d'un petit traficant de l'extraradi de Barcelona, però vist des del seu entorn familiar i emocional, quan van diagnosticar Alzheimer al meu pare. Sense pretendre-ho al principi, la meua pròpia realitat vital es va anar colant a la ficció i el resultat és aquesta història.

Myway tracta de contraposar la imatge d'una família respectable amb la seva realitat més fosca. Tracta de mostrar les diverses reaccions que éssers normals tenen davant de la por i l'amenaça i com els seus teòrics valors ètics i morals es redueixen davant fets pragmàtics i contundents. Tracta de mostrar el costat més pervers del codi de conducta contemporani centrat en el creixement econòmic com a imperatiu absolut, la competitivitat, els diners i les aparences.

És la història d'una família desestructurada, però aparentment estable i socialment aburguesada, que s'autodinamitarà amb una petita pressió exterior i la presència d'un home vell i malalt que canviarà la vida de tots per sempre. Pretén ser una crònica de la fragilitat de l'ésser humà en tots els sentits, del seu esforç i del seu camí carregat d'esperances i bona fe per arribar a una meta curiosa: la seva pròpia destrucció inevitable.

Tracta finalment dels homes, les dones, les seves relacions entre si i a la vegada, de la relació de cadascun d'ells amb la vida, la mort, la malaltia, la misèria, l'extorsió, els escrúpols, el valor i la por. I per sobre de tot és una crònica de la solitud.

Si més no, aquestes són les meves intencions i creences.

Tractament visual

A aquest aspecte se li va donar la mateixa importància, dedicació i temps que al guió. La intenció va ser utilitzar el millor que ens ofereixen **les noves tecnologies** (tant en rodatge com en postproducció) a favor de la història. En rodatge es van utilitzar dues **càmeres d'alta definició** molt lleugeres, perquè es poguessin manejar de la manera més àgil possible. D'aquesta forma aconseguim una "coreografia" molt més dinàmica que en els rodatsges amb càmeres cinematogràfiques. Cada pla es "crea" durant el propi enregistrament. En aquell moment, a Europa, l'únic projecte que s'anava a dur a terme d'una forma similar era "REC", de Jaume Balagueró i Paco Plaza.

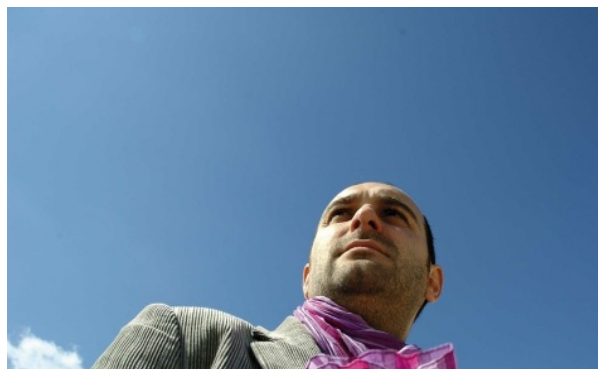
Les dues càmeres estan sempre en moviment. Es persegueix així **la constant tensió que demana la història**. A més, amb càmeres en moviment els actors mai no saben exactament quin és el "seu" pla ni quina càmera està sobre ells, de manera que en cap moment no poden abandonar el seu paper.

Per a això, es van començar a fer proves i **assaigs diversos mesos abans del rodatge**. Es van aprofitar experiències pròpies i alienes, i es van consultar diversos **especialistes en HD**. En aquell moment, s'havia incorporat

a l'equip Irene Blecua, la muntadora, responsable dels últims "talls" de María Ripoll o Isabel Coixet. Formada al costat d'una de les muntadores indispensables del cinema espanyol, Teresa Font, Irene, al costat de les seves ajudantes (Elsa, Sofí, etc.), recolzades per un autèntic batalló de suport tècnic aportat per Alguienvoló, va aconseguir fer front al nou format. Les imatges es van digitalitzar i van anar de les càmeres directament a la sala de muntatge, mitjançant **discs durs externs**. Posteriorment, es va aplicar a tota la pel·lícula diverses textures i tonalitats de color, també de forma digital.

Després va arribar el laboratori i les innombrables proves fins a donar amb la tonalitat de llum exigida. Els "clips" que apareixen al principi, meitat i final de la pel·lícula, barreja de Súper-8, DV Cam, imatge de síntesi i animacions; són petites puntuacions poètiques que contrasten amb un "look" molt realista, proper en alguns moments al documental. Tot fet amb l'única finalitat d'arribar a l'espectador de forma directa i emocional. Esperem haver-ho aconseguit. El resultat és, sens dubte, sorprenent i impactant.

Banda Sonora

Joan Miquel Oliver Compositor de la B.S.O. de "Myway"

La banda sonora de la pel·lícula ha estat composta i interpretada en la seva totalitat pel compositor mallorquí **Joan Miquel Oliver**, líder del grup Antònia Font, i inclou alguns dels temes de més èxit del seu repertori discogràfic **Batiscafo Katiuskas** i alguns temes inèdits compostats exclusivament per a la pel·lícula. La banda sonora compta amb la col·laboració especial del cantautor Jaume Sisa i de Dolo Beltrán, vocalista i lletrista del grup Pastora. Els dos interpreten dues versions de la cançó **Myway** que al seu dia va donar a conèixer Frank Sinatra.

UNA ODISSEA MUSICAL

Quan se'm va plantejar compondre una banda sonora vaig decidir acceptar de seguida perquè si hi ha una cosa que em doni satisfacció professional és fer coses noves. Mai m'ho havia plantejat per mi mateix ja que la meua feina se centra més al voltant de la composició de cançons i la motivació principal d'aquesta activitat és escriure la lletra. Per això un projecte instrumental era una cosa que per mi mateix no m'havia plantejat mai.

Vaig visitar el director a casa seva i me va mostrar algunes proves que ja havia fet amb els actors, assajos bàsicament, gravats amb Handycam i també vàrem estar parlant tot el dia sobre altres bandes sonores i pel·lícules que ens havien agradat.

El pas següent era llegir el guió, ja que l'opció d'escriure la música una vegada rodada la pel·lícula era un poc arriscada. No perquè no tingués temps de fer una bona feina en dos mesos, que és aproximadament el que dura el muntatge, sinó perquè si aquesta primera música no agradava al director o no quadrava amb la pel·lícula, aleshores sí que ja el bou ens enganxava.

Vaig agafar el guió i en vaig fer una primera lectura sense prendre notes. Després en vaig fer una segona apuntant els llocs on jo pensava que hi havia d'haver música. I la tercera ja decidint quin tipus de música havia d'anar a

cada seqüència. Apuntava coses molt abstractes com, per exemple, "arpeggi guitarra clàssica fa menor" o "xumba-xumba" per les escenes a la discoteca, també algun títol ja del que seria el tema en sí "bulerias del poblado" o "mundo chill", etc.

Vaig fer el meu guió musical d'una manera molt simple: Tema1, seqüència5 (per exemple) amb un petit resum de l'acció i una explicació molt breu de la música. També hi posava un càlcul aproximatiu de què durava el tema 30, 40 o 50 segons...

Vaig contrastar el meu guió amb el director i després ja vaig començar la gravació i la mescla.

El pas següent era fer una mescla 5.1, una de les altres coses que no havia fet mai i que hauré d'agrair sempre a la Irene Bleucia (muntadora de la pel·lícula) per animar-me de tot cor a que ho intentàs. Va ser molt divertit, de les fases més satisfactòries de la producció, que és al final quan ja tot sona de meravella amb el muntatge surround.

Per una altra banda, el director, me va proposar fer dues versions del **Myway**. Una amb Dolo Beltrán i l'altra amb Jaume Sisa. Treballar amb ells va ser una experiència molt enriquidora i a la vegada molt fàcil perquè són dos grans professionals i vaig aprendre molt només d'estar unes hores amb ells. Les dues versions varen quedar molt bé i li donen un toc més humà al que seria el conjunt de la banda sonora.

Amb el més de trenta temes ja acabats la Irene i el Salgot varen fer el ser muntatge personal. La veritat és que hi havia molta diferència de com anava la música segons la meua previsió. A part dels canvis de guió, de la desaparició d'algunes seqüències i, sobretot, dels normalíssims desajustaments entre el guió i el muntatge final vaig ser conscient que preveure com anirà posada la música d'una pel·lícula treballant només amb un guió és una tasca vertaderament impossible. Però al final vaig ser conscient també que no hi ha cap altra manera de fer-ho, que el cine és un art multi disciplinar i que combinar-ho tot bé requereix dràstics ajustaments de totes les parts.

Productores

ALGUIENVOLÓ S.L. Audiovisual & arts

Neix el gener del 2006 amb l'objectiu de desenvolupar i produir diversos formats audiovisuals. La seva activitat se centra en el desenvolupament de continguts per a ficció, documental i docuficció. Una de les seves prioritats és participar del moment de desenvolupament tecnològic i expansió de les noves vies de comunicació audiovisual. La productora va ser fundada a finals de 2005 pel director J. A. Salgot i el realitzador i guionista Morrosko Vila-San-Juan

“**MYWAY**”, realitzat en HD, el primer llargmetratge produït per la productora, s'estrena el pròxim 1 de febrer a les sales de les principals ciutats espanyoles.

“**Fum, Fum, Fum**”, el primer llargmetratge del jove realitzador Roger La Puente, en fase de postproducció, s'endinsa en la docuficció a través de personatges de diverses nacionalitats.

El documental “**Pepe Sales: Pobres, pobres...**” produït per Alguienvoló, Televisió de Catalunya i TVE acaba de guanyar la cinquena edició del Festival Internacional de Cinema Documental Musical de Barcelona (IN-EDIT).

Alguienvoló té, ahora, una participació majoritària en la productora **The Invisible Zing Zang Zoom** (www.theinvisiblezingzangzoom.com) que desenvolupa projectes d'animació 3D i que acaba de produir **GODSPEED ONE**, el seu primer telefilm d'animació.

Alguienvoló també ultima la producció d'un altre documental, un telefilm per a televisió i altres projectes en diferents fases de desenvolupament.

ZIP FILMS

Empresa fundada per **Jordi Rediu**. Després de llicenciar-se en art dramàtic a l'Institut del Teatre l'any 1989, Jordi Rediu decideix crear la seva pròpia companyia de teatre on exerceix alhora d'actor i productor. Produïx espectacles teatrals per a diverses companyies al costat del teatre Tantarantana. L'any 1993 funda Zip Films amb la finalitat d'introduir-se en el món audiovisual oferint serveis de producció, lloguer de platós, publicitat, càsting i edició. L'any 1997 produïx el seu primer curt en 35 mm i és l'any 2000, amb la incorporació en la societat de **Norbert Llarás**, quan s'estrena amb èxit el primer llargmetratge **Tatawo** de Jo Sol, amb la participació de TV3 i Via Digital, i es distribueix a Espanya, EUA, el Canadà, França, Llatinoamèrica i Corea.

ZIP Films es consolida com productora cinematogràfica amb el seu segon llargmetratge: **"Jóvenes"** de Ramon Tèrmens i Carles Torras, premiat amb tres guardons: **Millor direcció novell, Millor actriu protagonista i Millor música a la darrera edició dels Premis Barcelona de Cinema.** **"Jóvenes"** posa en relleu la vocació d'independència de la productora.

"El Taxista Ful" ha recollit de forma unànime elogis de la crítica especialitzada. Va obtenir **la Menció especial del jurat Altadis-Nuevos directores al Festival Internacional de cinema de San Sebastià 05** i el **Premi Julio Verne a la Millor pel·lícula** junt amb una **Menció Especial del Jurat Jove al Festival de Cinema Espanyol de Nantes 06**. Amb aquesta pel·lícula Zip Films aposta clarament pel cinema d'autor amb una nova mirada a alguns dels problemes de la societat actual.

"Ruido" de Marcelo Bertalmío, va obtenir el premi del públic del **Festival Internacional de Valladolid** i ha estat present als Festivals de Guadalajara, Chicago i Mar del Plata. És una coproducció amb l'Uruguai i Argentina amb el suport d'Ibermedia, que posa de manifest una altra vocació de la productora: la internacionalitat dels seus projectes.

"The Ungodly", de Thomas C. Dunn, una coproducció amb els EUA protagonitzada per We Bentley, es va estrenar mundialment a la secció oficial del **Festival de Cinema de Sitges 2006**.

Zip Films també ha estat present en el Festival Internacional de **Sitges 2007** amb **"Los cronocrímenes"**, el debut en la direcció de llargs de Nacho Vigalondo (nominat a l'Oscar 2005 pel seu curt "7:35 de la mañana") que ha estat guardonat en el Fantastic Fest d'Austin.

ZIP FILMS treballa actualment en altres projectes de coproducció com **"FEAR"**, **"MONDAYS"** i **"TWO"** amb la participació de diferents països com els Estats Units, Itàlia, França, Anglaterra, Alemanya i Països Baixos. També

desenvolupa projectes propis: **"ENEADROM"**, **"MEJOR VIDA"** i **"V-MANN"**.

La producció purament cinematogràfica es combina amb la producció de formats televisius. Aquesta activitat comença amb els telefilms coproduïts amb TVC i Canal 9 **"ESTOCOLM"** d'Orestes Lara, protagonitzada per Marieta Orozco i **"EL CRUCE"** de Juan Carlos Claver, protagonitzada per Terele Pávez i Lucía Jiménez, que va inaugurar la secció de l'Audiovisual Català del Festival de Sitges 2004. **"ELECTROSHOCK"**, de Juan Carlos Claver i protagonitzada per Susi Sánchez i Carme Elías, va rebre un total de **12 premis i mencions** al **Festival de TV de Montecarlo, Zoom Igualada, LAMBDA, Zinegoak, Festival del Sol i els premis Tirant de la Quinzena de l'Audiovisual Valencià**.

El Partido de Juan Calvo, una coproducció amb Galícia i la participació de FORTA, va obtenir tres guardons als premis **Mestre Mateo 06 de l'Acadèmia Gallega de l'Audiovisual** al Millor telefilm, Millor director de fotografia i Millor actor secundari, Antonio Durán. El mateix any "El concursazo" de Domingo Rodes, una coproducció amb València, va obtenir tres premis Tirant en la Quinzena de l'Audiovisual Valencià.

La producció del documental **"PALABRAS VERDADERAS"** de Ricardo Casas, sobre la figura de Mario Benedetti, va guanyar els premis al Millor documental del 2004 per l'Associació de Crítics de l'Uruguai i el de Millor documental de la Mostra de cinema Llatinoamericana de Lleida 2005. El documental **"CUBA LE CANTA A SERRAT"** de Joan Minguell, un homenatge dels músics cubans a Joan Manuel Serrat, en coproducció amb la discogràfica Discmedi, la SGAE i TVC, va estar al Festival Iberoamericà de Huelva 2005. L'últim llargmetratge documental, **LOS PERDEDORES**, de Driss Deiback, una coproducció amb Alemanya, es va estrenar a La **Semana de cine de Valladolid 06** i ha estat guardonat a **CinEspana (Tolosa)** i **El Ojo Cojo (Madrid)**.

Tots aquests projectes posen en relleu l'objectiu fonamental de l'empresa: servir com a punt de referència de l'audiovisual més jove que es realitza en l'actualitat al nostre país i a l'estranger. Jove en forma i esperit, que implica el risc i la independència dels seus creadors. Una constant aposta pel cinema d'autor, per les pel·lícules que busquen aprofundir en les possibilitats d'expressió del cinema com a llenguatge de creació artística i que, alhora, aporten algun tipus de mirada i reflexió personal sobre la societat i l'ésser humà contemporani.

Alguienvoló
Audiovisual&Arts

Pau Claris 139 2º-1ª
Barcelona 08009
T +34 934676138
www.alguienvolo.com

PREMSA

Per a més informació:

Gonzalo Samaranch

T 932150526 / 607609052 / 638 175 214

g.samaranch@alguienvolo.com
